

Axel Bangs prædiken 3. søndag efter helligtrekonger

Taler

Axel Bang
Sognepræst

Dato

26. januar 1941

Sted

Ansgars Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst:**

Matthæusevangeliet kapitel 8, vers 10

- 1 Naar man i en Flok af Konfirmander spørger om, hvad der i en bestemt Situation kræves af Mennesker i Forhold til Gud og venter, at Svaret maa blive Eks. "Lydighed" eller "Oprigtighed", sker det i de allerfleste Tilfælde, at Svaret bliver "Tro"!
- 5 Det tyder paa, at de unge har faaet en Fornemmelse af, at det aldrig kan være helt galt at nævne dette Ord, men samtidig viser det, at de ikke har megen Forstaaelse af, hvad Ordet virkelig betyder.
- 10 Det er der iøvrigt ogsaa mange voksne, der heller ikke har. For de fleste er Tro Udtryk for noget meget svævende. At tro er enten uden nogen større Overbevisning at gaa med til Guds Eksistens, uden af denne Indrømmelse ellers har nogen Indflydelse for en Tilværelse, eller ogsaa opfatter man det at tro som en lidt letsindig Indladen sig med det usynlige, som muligvis er eller som
- 15 muligvis ikke er.
- Men i al Almindelighed at gaa med til, at Gud eksisterer, har intet med den Tro at gøre, Jesus her taler om;
- Djævelen tror ogsaa paa Guds Eksistens, uden af det giver ham Ret til at kalde sig en "troende". Derimod finder mange i Søren Kierkegaards Ord nu, at Troen er Springet ud paa de 70,000 Favne Vand, en Bekræftelse paa, at Troen er den letsindige Indladen sig med det uvisse; men de glemmer, at Springet foretages i Tillid til et Ord, et Ord af ham, paa hvem man ikke tvivler.
- 25 Naar Far er gaaet ned i Kælderen, og den lille 4-Aars Pige staar oven for

Lemmen, kan hun ikke se Far dernede i Mørket; men naar Far siger: “Spring blot ned!” - saa springer hun i Tillid til Fars Ord.

30 Det er Tro: at stole paa Ordet, gribe om Ordet og lyde Ordet. Tro er Tillid, Fortrøstning og Lydighed. Det vilde hjælpe paa Forstaaelsen, om Sprogbrugen blev ændret, saa man ikke sagde: “at tro paa Gud”, men “at tro Gud”.

Det er dette Hjertets Tillidsforhold, som vi finder i det gamle danske Udtryk:
35 Hun gav ham sin Tro. Det er den fulde Overgivelse til den, man har ubetinget Tillid til, og som man derfor gerne vil følge til sine Dages Ende.

Der er mange Mennesker, som ikke kan forstaaa, hvad Jesus har med denne Tro at gøre. De tror paa en god og venlig Gud, for hidtil er det gaaet dem godt her i
40 Livet “med Guds Hjælp”, og det skal ogsaa nok gaa i Fremtiden “med Guds Hjælp”.

Men den Dag, da den jordiske Lykke gaae i Grus, - hvor er da den gode Gud? Eller den Dag, da ens egen Synds Virkelighed og Gru for Alvor bliver levende for ens Sjæl, da Gud ikke længer er den rare Gud, men den hellige Gud – hvad
45 da? Hvorpaa bygger man da sin Tro?

Der er kun eet – nej, kun *een* at bygge Troen paa, Jesus Kristus, det Guds Ord, som Julenat blev Kød og tog Bolig iblandt os. Han forkyndte os, at Gud er der, ogsaa naar Spurven falder til Jorden; han forkyndte ikke, at Spurven ikke skulde
50 falde til Jorden, at vi ikke skulde blive syge, at vi ikke skulde lide, at vi ikke skulde dø, men at Gud endda vil være der og følge os, som en Far sit Barn. Han døde paa et Kors for at kunne forkynde os alle vore Synders Forladelse.

At leve sit Liv paa det Ord, at tro Jesus, det er Tro, den Tro, som frelser.
55

Kilde

Kristeligt Dagblad, Nr. 100, 45. Aarg. 26/01-1941

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.
60

Tags

3. søndag efter helligtrekonger, Danmarks besættelse 1940-1945, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/axel-bangs-praediken-3-sondag-efter-helligtrekonger>